Lieta Nr.A42381005
AA43 - 0266 - 09/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 11.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis,
tiesneses K.Krastiņa un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējam *J.D.* un atbildētājas pusē pieaicināto iestāžu Lazdukalna pagasta padomes pārstāvim Ēvaldam Strērniekam, Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas pārstāvei Marijai Pundurei un trešās personas *L.L.* pārstāvei *D.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.D.* pieteikumu par Lazdukalna pagasta padomes 2005.gada 1.jūlija lēmuma „Par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā" (3&.18.punkts) atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, par Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmuma Nr.9 (1&) atcelšanu, par Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas Zemes robežstrīdu izskatīšanas komisijas 2005.gada 20.jūnija lēmuma (sēdes protokols Nr.9) atcelšanu, par pienākumu uzlikšanu Valsts zemes dienestam iezīmēt Lazdukalna zemes ierīcības plānā un kartē mantotās zemes platību atbilstoši 1912.gada plānam un Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam, par zemes mērīšanas izdevumu atlīdzināšanu, sakarā ar *J.D.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 18.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Lazdukalna pagasta padome 2005.gada 1.jūlijā pieņēma lēmumu „Par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā" (sēdes protokola Nr.6 3.&.18.punkts) (turpmāk arī – Padomes lēmums Nr.6), ar kuru nolēma piešķirt *J.D.* lietošanā zemi 17,0 ha platībā ar */kadastra numurs/* (turpmāk arī – Zemesgabals) un apstiprināt Zemesgabala robežas pēc klāt pievienotās shēmas.

[1.1] Lazdukalna pagasta padome 2001.gada 26.novembrī pieņēma lēmumu Nr.9 (1.&) (turpmāk arī – Padomes lēmums Nr.9) piešķirt lietošanā *L.L.* (turpmāk – trešā persona) zemi 10 ha platībā piemājas saimniecības paplašināšanai ar lietošanas tiesību pāreju citām personām (zemesgabala Nr.3864 008 0238).

[1.2] Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas Zemes robežstrīdu izskatīšanas komisija 2005.gada 20.jūnijā pieņēma lēmumu (sēdes protokols Nr.9) (turpmāk arī – Komisijas lēmums Nr.9), ar kuru nolēma:

1) atstāt spēkā 2005.gada 1.jūnija mērniecības darbos noteikto robežu (robežlīnija starp *J.D.* lietojuma zemi un *L.L.* lietojuma zemi „*/Nosaukums/*" nospraustas atbilstoši 2001.gada 26.novembra Balvu rajona Lazdukalna pagasta lēmuma Nr.9 grafiskajam pielikumam) un

2) lūgt Lazdukalna pagasta padomei precizēt *J.D.* lietošanā piešķirtās zemes robežas un informēt par to lietotāju *J.D.*.

[2] Nepiekrītot iepriekšminētajiem lēmumiem, *J.D.* (turpmāk – pieteicējs) tos 2005.gada 16.augustā pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 19.augusta lēmumu pieņemts pieteicēja pieteikums un ierosināta administratīvā lieta daļā par Padomes lēmuma Nr.6 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 14.decembra lēmumu pieņemts pieteicēja pieteikums un ierosināta administratīvā lieta daļā par Komisijas lēmuma Nr.9 atcelšanu, kā arī par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam iezīmēt Lazdukalna pagasta zemes ierīcības plānā un kartē mantotās zemes platību atbilstoši 1912.gada plānam un Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 30.maija lēmumu pieņemts pieteicēja pieteikums un ierosināta administratīvā lieta daļā par Padomes lēmuma Nr.9 atcelšanu.

Pieteicēja prasījums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem (*lietas 1.sējuma 5.-10.lapa, 64.-65.lapa*).

[2.1] Padome pieļāva pārkāpumus Zemesgabala piešķiršanas lietošanā kārtībā.

[2.2] Padome pieļāva pārkāpumus Zemesgabala ierīcības projekta sastādīšanā.

[2.3] Pieteicējs norāda, ka Valsts zemes dienests (turpmāk - VZD) pieļāva pārkāpumus Zemesgabala ierādīšanā, nav iemērījis mantojamo zemi vēsturiskajās robežās. Pieteicēju neapmierina arī tas, ka viņam, neierādot zemi vēsturiskajā robežās, tikušas atņemtas māju drupas, šķeltie akmeņi.

[3] VZD (turpmāk arī - atbildētājs) savos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka neatzīst prasījumu pilnībā un iebilst pret pieteikumu. Atbildētājs norāda turpmākos argumentus (*lietas 1.sējuma 223.-224.lapa*).

[3.1] Piešķirot Zemesgabalu pieteicējam, tas netika iekļauts zemes lietojuma pārskata plānā.

[3.2] Precīzas robežas Zemesgabalam nevar noteikt, jo arhīva izziņā nav norādīts viensētas numurs, tādejādi nevar atrast VZD ārējo robežu plānā, kurā uzrādītas robežas uz 1942.gadu. 1912.gada dokumentā ir tikai malu garumi un iekšējie leņķi, bet nav robežpunktu koordinātes, bez kurām īpašuma vietu nevar viennozīmīgi identificēt.

[3.3] Pieteicējam tika piešķirti 17 ha, apmierinot tā lūgumu pilnībā (*lietas 1.sējuma 229.-230.lapa*).

[4] Trešā persona *L.L.* paskaidrojumā norāda, ka neatzīst prasījumu pilnībā un iebilst pret pieteikumu, jo cita starpā Trešajai personai piešķirtajā zemes gabalā neatrodas māju pamati, ne augļu dārzs, ne arī būvmateriāli (*lietas 2.sējuma 6.lapa*).

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 18.decembra spriedumu noraidīts *J.D.* pieteikums daļā par Padomes lēmuma Nr.6 atcelšanu un labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu un par Padomes lēmuma Nr.9 (1&) atzīšanu par prettiesisku, pieteikums daļā par Komisijas lēmuma Nr.9 atcelšanu un daļā par pienākumu uzlikšanu VZD iezīmēt Lazdukalna zemes ierīcības plānā un kartē mantotās zemes platību atbilstoši 1912.gada plānam un Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam, kā arī daļā par mantisko zaudējumu atlīdzinājumu ir atstāts bez izskatīšanas.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējam pamatoti ierobežotas tiesības saņemt Zemesgabalu tieši tādās koordinātēs, kurās Zemesgabals atradās uz 1940.gadu.

Pieteicējs vēlas, lai zemes gabala robežas tiktu atjaunotas pēc robežām, kuras norādītas viņa iesniegtajā dokumentā par stāvokli uz 1912.gadu. Atbildētājs norāda, ka zemes gabala precīzas koordinātes pēc šī dokumenta nav iespējams noteikt.

Tiesa secināja, ka strīda pamatā ir pieteicēja neapmierinātība ar to, ka Padomes lēmumā Nr.6 netiek noteikts, ka zeme tiks iemērīta vēsturiskajās robežās, kā rezultātā viņam tiek atņemtas māju drupas, šķeltie akmeņi. Attiecīgi tiesa secināja, ka pieteicējs vēl labvēlīgāka akta izdošanu saista ar faktu, ka administratīvajā aktā tiktu noteiktas arī mantotās zemes precīzas (vēsturiskās) koordinātes.

[5.2] Tiesa atzina, ka Padomes lēmums Nr.6 ir tiesisks, konstatējot turpmākos faktiskos apstākļus un pamatojoties uz turpmākajiem motīviem.

[5.2.1] Padomes lēmums Nr.6 pieņemts pamatojoties uz Padomes 1992.gada 31.augusta lēmumu Nr.551 un Padomes 1992.gada 11.decembra lēmumu, kā arī Latvijas Valsts Vēstures arhīva 2002.gada 29.jūlija izziņu Nr.5-D-5061.

Ar Padomes lēmumu Nr.6 nolemts piešķirt *J.D.* lietošanā zemi 17,0 ha platībā ar */kadastra numurs/* un apstiprināt Zemesgabala robežas pēc klāt pievienotās shēmas.

[5.2.2] Tiesa, pamatojoties uz lietā esošajiem dokumentiem, konstatēja turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[5.2.2.1] Ar Padomes 1992.gada 31.augusta lēmumu Nr.551 nolemts pieteicējam piešķirt lauksaimniecības vajadzībām patstāvīgā lietošanā zemesgabalu Nr.338 16,03 ha platībā ar lietošanas tiesību pāreju citām personām. Šajā lēmumā nolemts, ka piešķirtā zemesgabala kadastrālais novērtējums tiks noteikts pie uzmērīšanas. Šajā lēmumā norādīts, ka zemesgabals piešķirts saskaņā ar Padomes 1992.gada 24.aprīlī apstiprināto Lazdukalna pagasta zemes ierīcības projektu (*lietas 1.sējuma 18.lapa*).

[5.2.2.2] Ar Padomes 1992.gada 11.decembra lēmumu nolemts grozīt Padomes 1992.gada 31.augusta lēmumu Nr.551, mainot zemesgabala Nr.338 statusu no pieteicēja piešķirtās zemes gabala uz pieteicējam rezervēto zemes gabalu (*lietas 1.sējuma 20.lapa*).

[5.2.2.3] Latvijas Valsts Vēstures arhīva 2002.gada 29.jūlija izziņā Nr.5-D-5061 norādīts, ka 1942.gada 18.jūlijā sastādītā zemes īpašuma plānā redzams, ka Abrenes apriņķa Bērzpils pagasta Stangu sādžas viensētas īpašnieks 1939.gadā bija *I.D.*, kurš apsaimniekoja 17 ha zemes, tai skaitā 12 ha aramzemes un dārzus, 1 ha pļavas, 3,5 ha lauku dabiskajām ganībām, kā arī 0,5 ha ēkām, ceļiem un pagalmiem. Norādīts, ka dokumentu trūkuma dēļ nav iespējams izsniegt zemesgabala plāna kopiju (*lietas 1.sējuma 32., 91. lapa*).

[5.2.2.4] Ar Padomes 1992.gada 24.aprīļa lēmumu apstiprināts Lazdukalna pagasta zemes ierīcības projekts, iedalot ierīcības projektu pielikumā Nr.1, atsevišķajā reģistrā ietverto zemes pieprasītāju sarakstu pielikumā Nr.2, noteikt nesadalīto zemi saskaņā ar 3.pielikumu, kā arī līdz 1992.gada 1.oktobrim izskatīt zemes pieprasījumus un sagatavot priekšlikumus 3.pielikumā uzrādīto zemes platību piešķiršanu lietošanā zemes lietotājiem. Nolemts lūgt firmu „Zemesprojekts" papildināt Lazdupagasta zemes ierīcības projektu atbilstoši pagasta zemes komisijas slēdzieniem (*lietas 1.sējuma 16.lapa*).

[5.2.3] Tiesa konstatēja, ka pieteicējs 1991.gada 16.aprīļa iesniegumā Padomei lūdzis piešķirt pieteicēja vectēva iepirktā 1912.gada zemesgabala 16,03 ha platībā atdošanu viņam kā likumīgajam īpašniekam, norādot, ka zeme atrodas ap Stangu mājām (*lietas 1.sējuma 15.lapa*). Ar Padomes Zemes komisijas 1997.gada 15.aprīļa lēmumu par zemes piešķiršanu lietošanā pieteicējam tika piešķirts lietošanā zemesgabals Nr.4 16,99 ha platībā (*lietas 1.sējuma 19.lapa*).

[5.2.4] 2002.gada 21.novembrī pieteicējs iesniedzis iesniegumu VZD Latgales reģionālajā nodaļā par zemes iezīmēšanu Lazdukalna pagasta zemes pārskata plānā (*lietas 1.sējuma 30.lapa*). VZD 2002.gada 3.decembrī atbildēja pieteicējam, ka VZD darbiniece mājas drupas redzēja, bet zemes vienības ārējas robežas pēc 1912.gada dokumenta noteikt nevar (*lietas 1.sējuma 31.lapa*).

2004.gada 19.aprīļa VZD vēstulē pieteicējam norādīts par neiespējamību iemērīt zemes robežas atbilstoši vēsturiskajām robežām, jo 1912.gada dokuments nesatur precīzas koordinātes *(atbilstošas mūsdienu koordinātu sistēmai)* (*lietas 1.sējuma 51.lapa*).

[5.2.5] 2004.gada 11.jūnija vēstulē pieteicējam un Padomei, VZD Latgales reģionālā nodaļa aicināja pieteicēju ierasties Lazdukalna pagasta padomē, lai izbrauktu dabā un vienotos par piešķirtā zemes gabala robežām (*lietas 1.sējuma 37.lapa*).

2004.gada 30.jūnija VZD aktā par situāciju par zemi norādīts, ka pieteicējs atsakās saņemt līdzvērtīgu zemi, jo uz to var pieteikties mantinieki (*lietas 1.sējuma 49.-50.lapa*).

[5.2.6] VZD Latgales reģionālā nodaļa 2005.gada 18.maijā atkārtoti uzaicināja pieteicēju uz robežu saskaņošanu 2005.gada 1.jūnijā (*lietas 1.sējuma 41.lapa*).

2005.gada 1.jūnija VZD aktā norādīts, ka zemes robežu ierādīšana nenotika, jo dokumentos nebija redzamas pieteicējam piekritīgas zemes robežas (*lietas 1.sējuma 55.lapa*).

VZD Latgales reģionālās nodaļas 2005.gada 8.jūnija vēstulē pieteicējam, Padomei un trešajai personai par robežu strīda izskatīšanu noteikta sēde 2005.gada 20.jūnijā (*lietas 1.sējuma 39.lapa*).

Pieteicējs vēstulē VZD norāda neapmierinātību par zemes iemērīšanu, trešajai personai piešķirot zemi, uz kura atrodas mājas drupas, būvmateriāli un pagraba atliekas (*lietas 1.sējuma 56.lapa*).

[5.2.7] Likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 8.panta otrajā daļā noteikts, ka pieprasījumam pievienojams zemes platības lieluma un saimnieciskās darbības pamatojums, kā arī zemes izvietojuma plāns vai shēma. Lēmumam par zemes piešķiršanu lietošanā pamatā ir jābūt pagasta zemes ierīcības projektam un citiem iesniegtajiem dokumentiem, tai skaitā Valsts vēstures arhīva izziņai par nekustamā īpašuma reģistru (*likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 17.pants, Augstākas padomes lēmuma 1991.gada 21.februāra lēmuma „Par nolikuma „Par Latvijas Republikas lauku apvidos realizējamās zemes reformas pirmās kārtas" apstiprināšanu, nolikuma 16.punkts*).

Tiesa secināja, ka gadījumos, ja zemes reformas gaitā nav iespējams precīzi iemērīt zemesgabalu, tiesību normu galvenais mērķis bija, lai tiktu nodrošinātas tiesības privātpersonai iegūt mantojamai zemei līdzvērtīgu zemes platību. Minētais līdzvērtīguma princips izriet arī no likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 12.panta pirmās daļas otrā teikuma, kurā noteikts, ka, ja sakarā ar minētajiem izņēmuma gadījumiem bijušajiem zemes īpašniekiem (pēc stāvokļa uz 1940.gada 21.jūliju) vai viņu mantiniekiem piešķirt lietošanā viņu īpašumā bijušo zemi vai tās daļu nav iespējams, tad ar viņu piekrišanu piešķirama līdzvērtīga zemes platība pagasta vai rajona robežās.

Pamatojoties uz iepriekšminētajiem pierādījumiem un juridiskajiem apsvērumiem tiesa atzina, ka Padomes lēmums Nr.6 nav prettiesisks un nav pamata uzdot Lazdukalna pagasta padomei izdot pieteicējam vēl labvēlīgāku (uzrādītas vēsturiskās robežas un to koordinātes) administratīvo aktu.

[5.2.8] Ņemot vērā, ka ar Padomes lēmumu Nr.6 (*pielikumā zemes gabala grafiskais attēls, lietas 1.sējums 47.lapa*) pieteicējam tika piešķirts 17,0 ha (labvēlīgs administratīvais akts), kas pēc platības ir līdzvērtīgs pieteicēja iesniegumā minētajai zemesgabala platībai, tad nav pamats atzīt minēto lēmumu par prettiesisku un atceļamu. Līdz ar to nav arī pamatoti pieteicēja iebildumi par pārkāpumiem zemesgabala piešķiršanā.

[5.2.9] Tiesa konstatēja, ka no lietā esošajiem dokumentiem neizriet, ka trešajai personai piederošajos zemesgabalos būtu iekļautas mājas drupas, šķeltie akmeņi (*lietas 2.sējuma 10.-33.lapa*), līdz ar to nav pamatoti pieteicēja iebildumi, ka Zemesgabalā netika iekļauti mājas drupas un šķeltie akmeņi, piešķirot trešajai personai zemesgabalu ar pieteicēja mantotās mājas drupām.

Tiesa konstatēja, ka ar tiesību normām nav noteikts, ka pašvaldībai piešķirot pieteicējam mantoto zemi būtu jānosaka precīzas koordinātes - identiskas vēsturiskajām koordinātēm. Tiesas vērtējumā ir loģiski, ja piešķirtā zemesgabala koordinātes tiek precizētas un ierādītas dabā vēlāk, jau veicot zemes iemērīšanas darbus, jo laika gaitā varēja rasties daudz apstākļu, kas traucētu iemērīt zemes gabalu vēsturiskajās koordinātēs. Attiecīgi tiesas ieskatā nav apmierināms pieteicēja prasījums par vēl labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, kurā būtu noteiktas zemesgabala koordinātes, kuras atbilstu vēsturiskajām zemes gabala koordinātēm.

[5.3] Tiesa konstatēja, ka ar Padomes lēmumu Nr.9 nolemts piešķirt trešajai personai zemesgabalu ar */kadastra numurs/* zemi 10 ha platībā piemājas saimniecības paplašināšanai ar lietošanas tiesību pāreju citām personām (*lietas 2.sējuma 96.lapa*). Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvji paskaidroja, ka ir ieviesusies pārrakstīšanās kļūda Padomes lēmumā Nr.9 norādot zemesgabala */kadastra numurs/ (lietas 2.sējuma 23.lapa)*. Minētais procesuālais pārkāpums nav atzīstams par būtisku un nevar būt par pamatu lēmuma atzīšanai par prettiesisku.

Tiesa konstatēja faktu, ka Padomes lēmums Nr.9 pamatots ar *L.L.* iesniegumu par 10 ha zemes piešķiršanu lietošanā (*lietas 2.sējuma 23.lapa*).

Pamatojoties uz lietā esošajiem dokumentiem, tiesa secināja, ka minētais zemesgabals ir iemērīts dabā un ierakstīts Zemesgrāmatā, attiecīgi secināms, ka administratīvais akts (Padomes lēmums Nr.9) ir zaudējis spēku (ir izpildīts), jo Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 70.panta trešajā daļā noteikts, ka administratīvais akts ir spēkā tik ilgi, līdz to atceļ, izpilda vai vairs nevar izpildīt sakarā ar faktisko vai tiesisko apstākļu maiņu.

Tā kā minētais lēmums jau ir izpildīts, tad iespējams izvērtēt tikai tā tiesiskumu. Tiesa, izvērtējot likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" prasības un Ministru kabineta 1995.gada 1.septembra noteikumu Nr.154 „Administratīvo aktu procesa noteikumi" noteikto, atzina, ka Padomes lēmums Nr.9 nav prettiesisks.

[5.4] Ar Komisijas lēmumu Nr.9 nolemts atstāt spēkā 2005.gada 1.jūnijā mērniecības aktos noteikto robežu, pamatojoties uz apsvērumu, ka robežlīnija starp pieteicējas un trešās personas zemi tika nosprausta atbilstoši Padomes lēmuma Nr.9 pielikumā norādītajai grafiskajai robežai (*lietas 1.sējuma 44.lapa*).

Tiesa atzina, ka pieteicēja prasījums daļā par Komisijas lēmuma Nr.9 atcelšanu atstājams bez izskatīšanas, jo viņš minēto lēmumu nav apstrīdējis Centrālajai zemes komisijai saskaņā ar APL 278.panta 1.punktu. Tiesa norādīja turpmākos motīvus.

[5.4.1] Saskaņā ar likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" (turpmāk arī – Reformas pabeigšanas likums) 15.panta 1.punktu pēc pagasta zemes komisijas darbības izbeigšanās līdz zemes reformas pabeigšanai zemes strīdi izskatāmi šādā kārtībā: ar zemes lietojuma un īpašuma robežām saistītos strīdus izskata Valsts zemes dienesta attiecīgās reģionālās nodaļas izveidota komisija, kuras lēmumu mēneša laikā pēc tā paziņošanas var pārsūdzēt Centrālajā zemes komisijā vai tiesā.

Tulkojot minēto tiesību normu gramatiski, secināms, ka saiklis „vai" starp vārdiem „Centrālajā zemes komisijā" un „tiesā", nozīmē: privātpersonai ir tiesības izvēlēties vai nu vērsties ar iesniegumu Centrālajā zemes komisijā vai uzreiz tiesā.

Turklāt vārds „pārsūdzēt" ir attiecināts gan uz Centrālo zemes komisiju, gan tiesu.

[5.4.2] No APL 76.panta otrās daļas izriet princips: pirms pieteikuma iesniegšanas tiesā administratīvais akts ir obligāti jāapstrīd augstākā iestādē. Izņēmums no šī principa pastāv, ja sākotnējā administratīvā akta izdevējiestādei nav augstākas iestādes vai tā ir Ministru kabinets.

Tulkojot APL 76.panta otro daļu kopsakarā ar Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punktu, tiesa atzina, ka Centrālajai zemes komisijai ir cita augstākā iestāde, kurā ir jāapstrīd Valsts zemes dienesta attiecīgās reģionālās nodaļas izveidota komisijas lēmums par zemes īpašuma robežām saistītos strīdu.

[5.4.3] Tulkojot Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punktu vēsturiski, tiesa secināja, ka Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punktā saglabājusies tā vārdiskā izpratne par administratīvā akta apstrīdēšanu un pārsūdzēšanu, kura valdīja minētā likuma pieņemšanas laikā, t.i., 1997.gadā.

[5.4.4] APL Saeimā pieņemts 2001.gada 25.oktobrī. Tajā skaidri nošķirti jēdzieni „apstrīdēt" un „pārsūdzēt". Proti, pirmais attiecas uz administratīvo procesu iestādē, bet otrais uz administratīvo procesu tiesā.

Tādejādi tiesa atzina, ka starp APL 76.panta otro daļu un Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punktu ir pretruna jautājumā par strīda izšķiršanas ārpustiesas kārtību. Proti, pirmajā tā ir obligāta, bet otrajā – izvēles.

Tālāk tiesa, ņemot vērā APL 15.panta devītajā daļā noteikto, secināja, ka APL 76.panta otrā daļa ir jaunāka vispārīgā tiesību norma, bet Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punkts – vecāka speciālā tiesību norma.

Tādejādi APL 76.panta otrās daļas mērķim atšķiroties no Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punkta mērķa, Reformas pabeigšanas likuma 15.panta 1.punkts jāpiemēro tiktāl, ciktāl tas nav pretrunā ar APL 76.panta otrās daļas mērķi.

[5.4.5] Vadoties no iepriekšminētajiem apsvērumiem, tiesas vērtējumā sākotnēji Zemes dienesta attiecīgās reģionālās nodaļas komisijas lēmumu mēneša laikā jāapstrīd Centrālajā zemes komisijā, bet pēc tam Centrālajā zemes komisijas lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā.

Pamatojoties uz iepriekšminēto tiesa secināja, ka nav izieta lietas iepriekšējā ārpustiesas izskatīšanas kārtība. APL 278.panta 1.punktā noteikts, ka tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību. Pamatojoties uz iepriekšminēto tiesa secināja, ka minētais pieteicēja prasījums atstājams bez izskatīšanas.

[5.5] Pieteicējs tiesas sēdē lūdza *(lietas 2.sējuma 92.lapa)* tiesai uzlikt par pienākumu abiem atbildētājiem (Valsts zemes dienestam un Lazdukalna pagasta padomei) apmaksāt mantotās zemes iemērīšanas dabā izdevumus.

Tiesa secināja, ka no lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka minētie zemes mērniecības darbi nav veikti. Lietā nav arī dokumenta, kas apliecinātu, ka pieteicējs būtu vērsies pie atbildētāja, lai minētais zemesgabals tiktu iemērīts par valsts līdzekļiem, un lietā nav dokumenta, kas apliecinātu, ka atbildētājs būtu atteicis veikt minētās darbības. Attiecīgi tiesa secināja, ka nav izieta lietas iepriekšējā ārpustiesas izskatīšanas kārtība. APL 278.pnta 1.punktā noteikts, ka tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību. Pamatojoties uz iepriekšminēto tiesa secināja, ka minētais pieteicēja prasījums atstājams bez izskatīšanas.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 18.decembra spriedumu *J.D.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto spriedumu, pamatojoties uz turpmāko.

[6.1] Tiesa nepareizi norādījusi pieteicējam piedāvāto zemi kā lietojuma zemi, jo nav dokumenta, kas to apliecinātu. Pieteicējam zeme lietojumā nav piešķirta un nav ierādīta dabā.

Tiesa nepareizi norāda, ka 1912.gada dokumentā nav robežpunktu koordinātes. Uz minētā dokumenta ir viensētas numurs un četru stūru koordinātas pēc magnētiskā meridiāna un norādīti blakus esošo zemju īpašnieki.

[6.2] Tiesa nav vērtējusi, ka Lazdukalna pagasta padome ir pārkāpusi likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 12.panta pirmo daļu, kurā noteikta zemes pieprasījumu apmierināšanas secība mantiniekiem, kuriem ir prioritāte zemes saņemšanā visā agrāk piederējušā platībā.

Tiesa nav vērtējusi Alūksnes zonālā arhīva dokumentus, kuri ir sagatavoti pēc 1942.gada datiem, tāpat kā 1990.gada plānu, pēc kura bija atstātas daudz brīvas (neiezīmētas) zemes platības Lazdukalna pagasta zemes plānā.

Tiesa ir atsaukusies uz dokumentiem 5.2 līdz 5.2.2.2 punktos, ko Lazdukalna pagasta padome pieteicējam nepaziņoja, ka šādas darbības ar zemi ir veiktas, līdz ar to tie nav uzskatāmi kā pamatojumi lēmuma pieņemšanai.

[6.3] Valsts vēstures arhīva izziņā norādītais, ka dokumentu trūkuma dēļ nav iespējams izsniegt zemesgabala plāna kopiju, neizslēdz iespēju atrast mantotās zemes robežas, pielietojot citu arhīvu saglabātos dokumentus par zemes piešķiršanu – šajā gadījumā Alūksnes zonālā arhīvā esošā lauksaimniecības arteļa „Varonis" zemes plānu.

[6.4] Nav dokumenta, kas pierādītu, ka pieteicējam būtu paziņots 1997.gada 15.aprīļa lēmums par zemes piešķiršanu.

[6.5] Tiesa neņēma vērā pieteicēja norādi par nekvalificētiem VZD mērniecības darbiniekiem.

2005.gada 1.jūnija akts nav VZD akts, bet gan pieteicēja sastādīts akts klāt pieaicinot Lazdukalna pagasta padomes darbinieku un mērnieku, kurš neprata iemērīt zemesgabala robežas.

[6.6] Tiesa nepamatoti piemēroja likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 12.pantu 2.teikumu, neņemot vērā pirms tam noteikto, ka bijušajiem

zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem ir prioritāte zemes saņemšanai lietošanā visā agrāk piederējušā platībā.

[6.7] Tiesai bija jāatzīst par prettiesisku Padomes Lēmumu Nr.9 saskaņā ar APL 236.pantu, jo tas ir viltojums, kurā pēc tā sastādīšanas ir veikti labojumi.

[6.8] Tiesa neņēma vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 11.aprīļa lēmumā lietā Nr.A42381005 norādīto. Ne pagastiem, ne VZD nav augstākas iestādes vai tā ir Ministru kabinets, līdz ar to uzreiz var vērsties tiesā.

[7] 2009.gada 30.janvārī Administratīvajā apgabaltiesā saņemti pieteicēja papildinājumi apelācijas sūdzībai, kurā norādīts, ka likuma „Par zemes reformu lauku apvidos" 12.panta pirmajā daļā ir izsmeļoši uzskaitīti gadījumi, kuros bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem drīkst nepiešķirt lietošanā viņu īpašumā bijušo zemi vai tās daļu. Konkrētajā gadījumā nav pieradījumu, kas apliecinātu šādu apstākļu esamību.

Arī likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 4.panta otrajā daļā un 6.panta pirmajā daļā noteikts, ka bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem tiek atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, atdodot dabā viņu bijušo zemes īpašumu vai tā daļu, ja zemes pieprasījums iesniegts līdz 1991.gada 20.jūnijam, kā tas ir šajā gadījumā. Izņēmuma gadījumi ir noteikti minētā likuma 6.panta septītajā daļā.

Pieteicējs nepiekrīt tiesas apgalvojumam, ka nav iespējams iemērīt zemesgabalu atbilstoši vectēva piederējušās zemes vēsturiskajām robežām.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja savu apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem motīviem.

Atbildētājas pārstāvji apelācijas sūdzību neatzina.

Trešās personas pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir nepamatota.

[10] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā spriedumu motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumu motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka lietā pirmās instances tiesas sniegtais pamatojums par Lazdukalna pagasta padomes 2005.gada 1.jūlija lēmuma Nr.6 tiesiskumu ir pareizs, tas atbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un ir pilnībā pietiekams.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst Administratīvās rajona tiesas spriedumu šajā [5.2] daļā par tiesisku, pievienojas sprieduma motivācijai šajā daļā un tādēļ šajā spriedumā atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Administratīvā apgabaltiesa pievienojas arī Administratīvās rajona tiesas spriedumam daļā par zemes mērīšanas izdevumu atlīdzināšanu [5.5].

[11] Attiecībā par Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmumu Nr.9 apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

Ar minēto lēmumu nolemts piešķirt lietošanā *L.L.* zemi 10 ha platībā piemājas saimniecības paplašināšanai ar lietošanas tiesību pāreju citām personām. Zemes kadastra numurs norādīts */kadastra numurs/* (*lietas 2.sējuma 23.lapa*). Ar Lazdukalna pagasta padomes 2005.gada 30.septembra lēmumu Nr.8 *L.L.* piešķirta zeme 1,5 ha platībā saimniecības paplašināšanai (*lietas 2.sējuma 28.lapa*). Zemesgabalu robežas, atbilstoši minētajiem lēmumiem, noteiktas Zemes robežu plānā 12.8 ha platībā, Zemes kadastra numurs – */kadastra numurs/* (*lietas 2.sējuma 29. – 30.lapa*). Saskaņā ar minēto Zemes robežu plānu abi *L.L.* piešķirtie zemesgabali robežojas.

Kā atzīst atbildētāju pārstāvji, sākotnēji 2001.gada 26.novembra lēmumā Nr.9 norādītais kadastra numurs - */kadastra numurs/* ir kļūdains, un, kā konstatē apgabaltiesa, patiesībā tas ir cita, ar pieteicēja zemesgabalu nerobežojošos zemesgabala numurs (*salīdzināšanai sk. izkopējumu no Balvu rajona Lazdukalna pagasta plāna grafiskās daļas, lietas 2.sējuma 80.lapa*).

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka minētajos apstākļos *J.D.* nav subjektīvo tiesību vērsties tiesā ar pieteikumu par Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmuma Nr.9 atcelšanu, jo nav pamata uzskatīt, ka ar šo lēmumu ir aizskartas viņa tiesības vai tiesiskās intereses. Saskaņā ar APL 31.panta otro daļu pamats vērsties tiesā ir personas tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

Kā redzams no lietas materiāliem, nedz Lazdukalna pagasta TDP 1992.gada 31.augusta lēmumā par zemes piešķiršanu *J.D.* [5.2.2.1], nedz Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmumu Nr.9 par zemes piešķiršanu *L.L.* nav pievienots plāns, no kura varētu konstatēt noteiktas zemes gabalu robežas. Administratīvās apgabaltiesas ieskatā lēmums par noteiktas zemes platības piešķiršanu, bez noteiktu robežu fiksēšanas, pats par sevi nevar aizskart pieteicēja tiesības uz noteiktām mantojamās zemes robežām.

Tiesas sēdē *J.D.* nevarēja pamatot savu pieņēmumu, ka *L.L.* piešķirtā zeme pārklājas ar *J.D.*, pēc viņa domām, mantojamo zemi. Turklāt, kā pieteicējs atzina tiesas sēdē, viņš tikai tiesas sēdē ir uzzinājis, ka patiesībā *L.L.* piešķirtā zeme atrodas citā vietā, nevis tur, kur pēc pieteicēja uzskata ir bijušo māju drupas, kas ir viņa pretenziju pamatā.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka tiesiskā stabilitāte, kas ir būtiska jebkuras tiesību sistēmas funkcionēšanai, prasa, lai vienas personas iegūtu tiesību īstenošana netiktu apšaubīta tikai uz citas personas pieņēmumu pamata, kamēr šī cita persona nevar norādīt uz konkrētiem apstākļiem par savu tiesību un interešu aizskārumu. Attiecīgi arī subjektīvo tiesību esamība pārsūdzēt kādu

lēmumu tiesā nebūtu atzīstama tikai uz pieņēmuma pamata par varbūtēju tiesību un tiesisko interešu aizskārumu (*sk.Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 23.augusta lēmuma šajā lietā Nr.AA 43-2258-06/10, 10.punktu*).

Saskaņā ar APL 282.panta 2.punktu tiesa izbeidz tiesvedību, ja pieteikumu iesniegusi perona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu.

Ņemot vērā minēto, tiesvedība daļā par pieteicēja pieteikumu par Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmuma Nr.9 atcelšanu izbeidzama.

[12] Administratīvā rajona tiesa atzina, ka pieteicēja prasījums daļā par Komisijas lēmuma Nr.9 atcelšanu atstājams bez izskatīšanas, jo viņš minēto lēmumu nav apstrīdējis Centrālajai zemes komisijai saskaņā ar APL 278.panta 1.punktu, jo tā pārsūdzēšanas klauzulā norādīts, ka lēmumu, pamatojoties uz likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 15.panta 1.punktu mēneša laikā var pārsūdzēt Centrālajā zemes komisijā vai tiesā. Pieteicējs minēto lēmumu pārsūdzējis uzreiz tiesā.

Likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 15.panta 1.punkts noteic, ka pēc pagasta zemes komisijas darbības izbeigšanās līdz zemes reformas pabeigšanai zemes strīdi izskatāmi šādā kārtībā: ar zemes lietojuma un īpašuma robežām saistītos strīdus izskata Valsts zemes dienesta attiecīgās reģionālās nodaļas izveidota komisija, kuras lēmumu mēneša laikā pēc tā paziņošanas var pārsūdzēt Centrālajā zemes komisijā vai tiesā.

Lēmums pieņemts 2005.gada 20.jūnijā un tajā ir norādīts pārsūdzēšanas termiņš un kārtība, atsaucoties uz minēto normu.

APL 76.panta otrā daļa noteic, ka administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā institūcijā. Likumā vai Ministru kabineta noteikumos var būt noteikta cita iestāde, kurā attiecīgo administratīvo aktu var apstrīdēt. Ja tādas nav vai tā ir Ministru kabinets, administratīvo aktu uzreiz var pārsūdzēt tiesā.

APL 15.panta devītā daļa noteic, ka gadījumā, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka jaunāku vispārējo un vecāku speciālo tiesību normu, vecāko speciālo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl tās mērķis nav pretrunā ar jaunākās vispārējās tiesību normas (normatīvā akta) mērķi.

APL, kas atzīstams par jaunāku vispārējo likumu, pamatmērķis saskaņā ar šā likuma 2.panta 1.punktu ir nodrošināt demokrātiskas, tiesiskas valsts pamatprincipu, it sevišķi cilvēktiesību, ievērošanu konkrētās publiski tiesiskajās attiecībās starp valsti un privātpersonu. Tiesa konstatē, ka vecākajā speciālajā tiesību normā – likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 15.panta 1.punktā paredzētās tiesības pārsūdzēt lēmumu vai nu Centrālajā zemes komisijā vai tiesā nav pretrunā iepriekš minētajam APL pamatmērķim, jo privātpersonas interesēs nodrošina tiesības šai personai pašai izvēlēties, vai VZD reģionālās nodaļas pieņemto lēmumu vispirms pārsūdzēt Centrālajā zemes komisijā vai arī uzreiz tiesā. Tādējādi, piemērojot speciālajā tiesību normā noteikto pārsūdzības kārtību, nevis APL 76.panta pirmajā daļā noteikto kārtību, tiek nodrošināta privātpersonas tiesību ievērošana. Tāpēc secināms, ka

pieteicējam bija tiesības bez iepriekšējas lēmuma apstrīdēšanas Centrālajā zemes komisijā uzreiz vērsties tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu (*sk.piem., Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 1.marta sprieduma lietā Nr.AA43-0468-07/14 6.punktu*).

[13] Attiecībā uz Komisijas lēmuma Nr.9 tiesiskumu un pienākuma uzlikšanu VZD iezīmēt Lazdukalna zemes ierīcības plānā un kartē mantotās zemes platību atbilstoši 1912.gada plānam un Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam, apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[13.1] Ar Komisijas lēmumu Nr.9 (*lietas 1.sējuma 44.lapa*) nolemts atstāt spēkā 2005.gada 1.jūnijā mērniecības aktos noteikto robežu, pamatojoties uz apsvērumu, ka robežlīnija starp pieteicējas un trešās personas zemi tika nosprausta atbilstoši Padomes lēmuma Nr.9 pielikumā norādītajai grafiskajai robežai. Lēmums pieņemts, pusēm klāt neesot un ņemot vērā pieteicēja paskaidrojumu, kurā viņš lūdz novērt nelikumības.

Pieteicējs pamatā iebilst pret to, ka viņam ierādītais zemes gabals neatrodas tā vēsturiskajās robežās atbilstoši 1912.gada plānam.

Kā izriet no atbildētājas - Valsts zemes dienesta - pārstāves paskaidrojumiem, pašvaldība, izskatot sākotnējo *J.D.* iesniegumu 1992.gadā pieņēma lēmumu par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā bez grafiskā pielikuma, tas ir, ne tā, kā to noteic likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 20.pants, kas noteic, ka šāda lēmuma neatņemama sastāvdaļa ir grafiskais pielikums. Līdz ar to zemes robežas nav precīzi identificējamas.

Cenšoties atrisināt šo situāciju un sakarā ar pieteicēja vairākkārtīgām sūdzībām, uzmērot pierobežnieces *L.L.* zemes gabalu, VZD ierosināja pieteicējam ierasties uz šo robežu noteikšanu ar mērķi, lai pieteicējs varētu dabā parādīt sava vēsturiskā īpašuma robežas. Taču pieteicējs nav varējis parādīt sava vēsturiskā īpašuma robežas un pieteicēju nav apmierinājusi mērniecības procedūra. VZD nebija pamata apturēt *L.L.* piešķirtā zemes gabala mērniecības darbus, jo tie notika saskaņā ar pašvaldības lēmumu un tam pievienoto grafisko pielikumu.

Minēto, ka pieteicējs nav varējis parādīt sava vēsturiskā īpašuma robežas un pieteicēju nav apmierinājusi mērniecības procedūra, apstiprina gan pieteicējs savos paskaidrojumos, gan lietas materiālos esošais akts par iemērīšanas rezultātiem (*lietas 1.sējuma 55.lapa*).

[13.2] Pieteicējs norāda, ka zemes robežas bija jāuzmēra atbilstoši 1912.gada plānam.

Likuma „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" 1. un 2.pants nosaka zemes privatizācijas uzdevumus kā arī zemes privatizācijas pamatprincipus, kur noteikts, ka zemes privatizācija notiek, ievērojot likumu „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos" un tiek atjaunotas zemes īpašuma tiesības bijušajiem zemes īpašniekiem, kam tās bija 1940.gada 21.jūlijā, vai viņu mantiniekiem.

Šī likuma 5.pants, nosakot personas, kurām atjaunojamas zemes īpašuma tiesības, noteic principu, ka zemes īpašuma tiesības atjaunojamas uz personiska

pieprasījuma pamata bijušajiem zemes īpašniekiem, kuru īpašumā zeme Latvijas Republikā bija 1940.gada 21.jūlijā, vai viņu mantiniekiem. Panta otrais teikums noteic, ka zemes īpašuma tiesības pierādāmas pēc stāvokļa uz 1940.gada 21.jūliju.

Tāpat likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos" 12.panta pirmā daļa noteic, ka bijušajiem zemes īpašniekiem (pēc stāvokļa uz 1940.gada 21.jūliju) vai viņu mantiniekiem ir prioritāte zemes saņemšanai lietošanā visā agrāk piederējušajā platībā.

Lietā noskaidrots, ka nedz pieteicēja, nedz atbildētāja rīcībā nav zemes robežu plāni pieteicēja vēsturiskajam īpašumam pēc stāvokļa uz 1940.gadu.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst par pamatotu atbildētāja – VZD – norādi, ka 1912.gada plāns neder pēc likuma. Tāpat tas nav izmantojams stāvokļa noteikšanai un salīdzināšanai dēļ mainītas koordinātu sistēmas. Savukārt noteikt zemes robežas atbilstoši Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam (*lietas 1.sējuma 36.lapa*) nav iespējams, jo šajā plānā nav norādītas nedz koordinātas, nedz zemes gabalu mērogi; tajā vienīgi norādīti arteļa „Varonis" teritorijā esošie, sanumurētie zemes gabali, līdz ar to nav izmantojam vēsturisko robežu precīzā noteikšanā.

[13.3] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa secina, ka pārsūdzētajā Komisijas lēmumā Nr.9 kopumā ir norādīts pareizs pamatojums, kādēļ zemes robeža dabā nav atjaunojama tādā veidā, kādu par pareizu uzskata pieteicējs, līdz ar to lēmums uzskatāms par tiesisku.

Savukārt pieteicēja norādītajam par sākotnēji citu norādīto kadastra numuru 2001.gada 26.novembra lēmumā Nr.9 lietā nav nozīmes, jo secināms, ka tā ir pārrakstīšanās kļūda. Šāds kadastra numurs piešķirts citam, ar pieteicēja zemesgabalu nesaistītam zemes īpašumam.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa kļūdaini izvērtējusi lietas apstākļus, līdz ar to nepamatoti atstājusi pieteikumu bez izskatīšanas šajā pieteikuma daļā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

J.D. pieteikumu par Lazdukalna pagasta padomes 2005.gada 1.jūlija lēmuma „Par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā" (sēdes protokols Nr.6 3&.18.punkts) atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu, Valsts zemes dienesta Latgales reģionālās nodaļas Zemes robežstrīdu izskatīšanas komisijas 2005.gada 20.jūnija lēmuma (sēdes protokols Nr.9) atcelšanu un par pienākumu uzlikšanu Valsts zemes dienestam iezīmēt Lazdukalna zemes ierīcības plānā un kartē mantotās zemes platību atbilstoši 1912.gada plānam un Bērzpils pagasta lauksaimniecības arteļa „Varonis" plānam, atzīt par nepamatotu un noraidīt.

Izbeigt tiesvedību pieteikuma daļā par Lazdukalna pagasta padomes 2001.gada 26.novembra lēmuma Nr.9 atcelšanu.

Atstāt bez izskatīšanas *J.D.* pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam un Lazdukalna pagasta padomei apmaksāt zemes iemērīšanas dabā izdevumus.

Spriedumu 30 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs V.Endzelis

Tiesneses K.Krastiņa

L.Vīnkalna